

Moeders van een groot gezin

WilFab

WilFab (1957) kwam in 2018 bij de nachtopvang van Perspektief terecht. Sinds februari 2019 heeft hij weer een eigen woning. WilFab werkt bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

“Even aan m’n moeder vragen”

Moeders van een groot gezin, ze zijn er steeds minder.

Vroeger was het normaal om veel kinderen te hebben, want dan konden ze meewerken op het land of in het bedrijf.

Ik kom zelf uit een redelijk groot gezin. Had 4 zusjes en ik was de jongste, het nakomertje. Ik scheelde 14 jr met m’n jongste zus en dat heb ik geweten.

Regelmatig lag ik met poppenkleertjes aan in een poppenwagen en leek het allemaal net echt. Als baby al heb ik m’n plekje in het gezin moeten verdienen, maar het was soms niet gemakkelijk.

Toen ik wat ouder werd zag ik de kans schoon en begon de pestkoppen terug te pakken.

"Tegenwoordig ben ik een onderdeel van een heel groot gezin."

Tegenwoordig krijgt een echtpaar gemiddeld 1,7 kinderen.

Vreemd wel dat getalletje achter de komma. Vraag me wel eens af wat er met die 0,3 gebeurt.

Gaat dat in de grabbelton en mag je ongezien grabbelen voor het laatste stukje?

Of mag je als net nieuwe pappie en mammiere reserveonderdelen uitkiezen.

Geen idee, maar is wel een gek idee.

Toch kan er in een groot gezin meer dan in een klein gezin. Er konden bij mij thuis altijd vriendjes mee en ook blijven eten.

Tegenwoordig ben ik een onderdeel van een heel groot gezin.

De samenstelling wisselt per dag en ook het aantal gezinsleden verandert heel regelmatig.

Gemiddeld zijn we met een stuk of twintig personen.

Dat verlangt nogal wat van de moeder, en dat verklaart dat er niet één moeder maar wel vier moeders rondlopen.

Meestal gaat het heel goed en hebben we veel respect voor elkaar en dat is mede te danken aan onze moeders.

Je kunt onze moeders vergelijken met een inktvis die acht armen heeft en daarmee het gezin draaiende houdt.

De moeders hebben allemaal hun eigen kwaliteiten en dat komt goed uit want ook wij zijn allemaal anders.

Het is een hele toer om ons allemaal bezig te houden maar het lukt bijna altijd.

Er zijn twee dingen die de sfeer soms beïnvloeden: rookpauzes en mobieltjes.

De rookpauzes vormen een bron van ergernis; altijd is er wel iemand die niet kan klokkijken en denkt dat de tijd er alleen is om die naar eigen inzicht in te delen.

Mobieltjes mogen tijdens het werk niet gebruikt worden en de moeders hebben hun handen vol; “doe em is uit”, “nee het is nog geen pauze”, “geen drinken op de tafels aub”. Het struise viertal probeert de te heet gewassen pubers met succes in toom te houden.

Maar als je advies nodig hebt, of in de narigheid zit, of gewoon behoefte hebt aan een luisterend oor: nou dan zit je goed bij onze moeders.

Kut... Ik ben moederdag vergeten dit jaar. Help!!

Mam ze,
WilFab